

Tato práce se zabývala zkoumáním vodního režimu, propustnosti, středních dob zdržení, chemického složení a toků v nenasyčené zóně kvádrových pískovců na lokalitě Klokočské Skály. Doba zdržení půdní vody ale i vody skapové s několik m mocným nadložím se pohybuje v řádu 2 - 4 měsíce, při příměsi 25 - 50% vody starší 4 let. V zimě u některých skapů dochází k zamrznutí zóny vsaku a k dotaci pouze starší vodou z masivu. Nejvýznamnějším aniontem ve zkoumaných vodách byly sírany s hmotnostním tokem do podloží 7-10 g/m²/rok, tedy několikanásobně překračující atmosférickou depozici (1,3 g/m²/rok), následované chloridy (1,2 g/m²/rok) a dusičnany, u kterých byl naopak tok do podloží (0,2-0,4 g/m²/rok) řádově nižší než atmosférická depozice (1,7 g/m²/rok). U kationtů byly v půdní a skapové vodě naměřeny velmi vysoké hodnoty iontu Al³⁺ (průměrně 6,3 mg/l, max. 35 mg/l, hmotnostní tok do podloží okolo 2,5 g/m²/rok, tedy až 80 x více než je dotace ze srážek), které však místní vegetace přes jejich uváděnou fytotoxicitu zjevně snáší dobře. U draslíku byly zaznamenány cyklické změny koncentrací během roku v závislosti na vegetačním cyklu (v podzimních měsících koncentrace v povrchových lesních srážkách 10-15 mg/l, v ostatních částech roku okolo 5 mg/l), u křemíku pak loužení v půdě.